

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/28017, 08/28021, 08/28019 en
08/28024 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 19 augustus 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 4 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 19 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

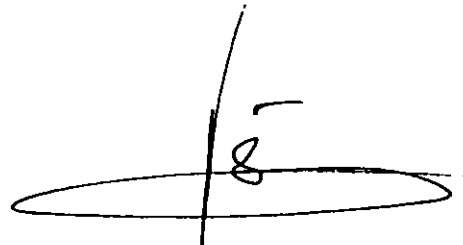
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

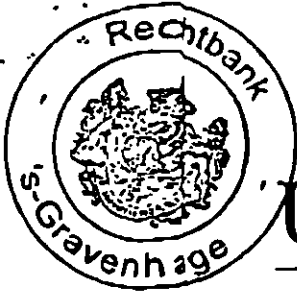
284-473.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 08/28019 en 08/28024 (voorlopige voorzieningen)
Awb 08/28017 en 08/28021 (beroepen)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op (toegekende geboortedatum),

geboren op (toegekende geboortedatum),
van Ethiopische nationaliteit,
IND dossiernummer 0302.03.2003,
verzoeksters,
gemachtigde mr. R.J. Harneslag, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. F.W.A. Croonen, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1. Procesverloop

Op 29 juli 2008 hebben verzoeksters opnieuw aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluiten van 4 augustus 2008 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Bij brief van 4 augustus 2008 is daartegen beroep ingesteld.

Verzoeksters mogen de behandeling van de beroepen niet in Nederland afwachten. Bij verzoeken van 4 augustus 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. De verzoeken zijn ter zitting van 15 augustus 2008 behandeld. Verzoeksters zijn verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De rechter zal toetsen of de beroepen een redelijke kans van slagen hebben en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeksters in afwachting van de beslissing in beroep moet worden verboden.

AWB 08/28019 en 08/28024 (voorlopige voorzieningen)
AWB 08/28017 en 08/28021 (beroepen)

blad 2/4

2.2 Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemeen rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.3 Verzoeksters hebben ter onderbouwing van hun herhaalde aanvragen verklaard niet terug te kunnen keren naar Ethiopië, vanwege het feit zij alleenstaande vrouwen zijn, gedwongen zullen worden om te huwen en het risico lopen om besneden te worden. Zij vrezen derhalve voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Voorts hebben zij verklaard dat zij, doordat zij een westerse levensstijl hebben aangenomen, niet meer kunnen leven in Ethiopië en zich daar als vrouwen niet kunnen ontplooiën. Tenslotte doen verzoeksters een beroep op artikel 15, onder c, van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn).

2.4 De rechter stelt vast dat in de eerdere procedure aan verzoeksters is tegengeworpen dat zij weinig tot geen informatie hebben kunnen verstrekken over hun herkomst, familie en woonplaatsen. De asielerelazen zijn om die reden ongeloofwaardig geacht.

2.5 Ten aanzien van het beroep van verzoeksters op artikel 15, onder c, Definitierichtlijn overweegt de rechter dat voor een geslaagd beroep op dit artikel onder andere de identiteit, nationaliteit en afkomst van de betreffende vreemdeling vast moet komen te staan.

Verzoeksters beroepen zich ter onderbouwing van het beroep op artikel 15, onder c, Definitierichtlijn op hun Ethiopische nationaliteit en het feit dat hun moeder van Oromo-afkomst was en lid was van het OLF.

De rechter overweegt in dit verband als volgt. In casu staat de identiteit van verzoeksters vast, maar is in deze procedure twijfel gezaaid omtrent hun nationaliteit. Deze staat derhalve niet vast. Evenmin staat de afkomst van verzoeksters vast; in de eerdere procedure zijn de relazen ongeloofwaardig geacht vanwege de summiere verklaringen omtrent onder andere de afkomst van verzoeksters. In onderhavige procedure hebben verzoeksters geen bewijs overgelegd waarmee zij hun afkomst alsnog onderbouwen. Voorts is in de eerdere procedure niet aannemelijk geacht dat de moeder van verzoeksters lid was van het OLF. In onderhavige procedure is evenmin bewijs overgelegd, waarmee alsnog het OLF-lidmaatschap van de moeder van verzoeksters vastgesteld had kunnen worden.

Het beroep van verzoeksters op artikel 15, onder c, Definitierichtlijn kan reeds om die reden niet slagen. De uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, van 10 juli 2008 (Awb 08/14753) en 15 augustus 2008 (Awb 08/24696), waar verzoeksters zich op beroepen, zijn naar het oordeel van de rechter niet gelijk aan onderhavige zaken, nu in die uitspraken de nationaliteit en herkomst van de betreffende vreemdelingen geen punt van geschil waren.

AWB 08/28019 en 08/28024 (voorlopige voorzieningen)
AWB 08/28017 en 08/28021 (beroepen)

blad 3/4

2.6 Met betrekking tot de stelling dat verzoeksters alleenstaande vrouwen zijn en zij om die reden niet terug kunnen keren naar hun land van herkomst, overweegt de rechter dat reeds in de eerdere procedure in rechte vast is komen te staan dat verzoeksters geen tot weinig informatie hebben verschaft over hun familieachtergrond, zodat dit ongelooftwaardig is geacht. In deze procedure hebben zij geen bewijzen met betrekking tot hun familie overgelegd waarmee alsnog vastgesteld kan worden dat zij als alleenstaand aangemerkt dienen te worden. Reeds om die reden kan deze stelling niet worden aangemerkt als een novum.

2.7 Verzoeksters stelling dat zij vrezen voor besnijdenis bij terugkeer naar het land van herkomst, is evenmin een novum, nu zij dit standpunt niet eerder dan in deze procedure naar voren hebben gebracht. De reden die zij daarvoor geven - te weten dat zij niet eerder op de hoogte waren van de mogelijkheid van besnijdenis bij terugkeer - wordt door de rechter niet voldoende geacht, gelet op de leeftijd van verzoeksters bij binnenkomst in Nederland. Derhalve valt niet in te zien waarom verzoeksters niet reeds bij hun eerste aanvraag een beroep hebben gedaan op de gestelde vrees te worden besneden.

2.8 Ten aanzien van de stelling van verzoeksters dat zij, gelet op de lange tijd die zij reeds in Nederland wonen, verwesterd zijn en meer aanknopingspunten hebben met de Nederlandse cultuur dan met de Ethiopische, overweegt de rechter als volgt. Verzoeksters hebben hier reeds lange tijd illegaal verbleven, terwijl zij sinds de uitspraak op hun beroepen van 23 juni 2004 de plicht hadden terug te keren naar hun land van herkomst. Nu zij dit niet hebben gedaan, komen de gevolgen van hun verblijf in Nederland voor hun eigen rekening en risico. De stelling van verzoeksters dat zij verwesterd zijn, is derhalve evenmin een novum.

2.9 Verzoeksters beroep op de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Bahaddar en TBV 2003/24 volgt de rechter niet. Zelfs indien sprake zou zijn van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling of bestraffing, moet in de regel worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, die er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning op ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan deze regels niet tegen te werpen.

Niet is gebleken dat van dergelijke feiten en omstandigheden sprake is, zodat geen aanleiding bestaat van het hiervoor gegeven toetsingskader af te wijken.

2.10 De beroepen hebben geen redelijke kans van slagen zodat de verzoeken worden afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de rechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens de beroepen ongegrond.

2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

AWB 08/28019 en 08/28024 (voorlopige voorzieningen)
AWB 08/28017 en 08/28021 (beroepen)

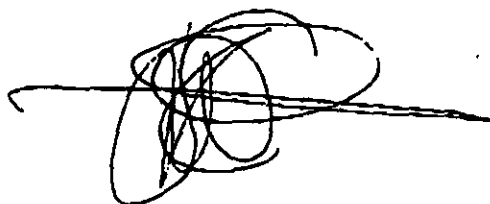
blad 4/4

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af;
- verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits, als griffier, op 19 AUG. 2008

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden op: 19 AUG. 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Hamerslag & van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380
Aan de RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806573
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwense
mr K.E. Geertsma
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

in samenwerking met
mr H.M. Brink

uw referentie: nieuwe zaak
onze referentie: 020267 RH/sd
inzake: / Immigratie- en Naturalisatiedienst IND

Amsterdam, 26 augustus 2008

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, R.J. Hamerslag, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellantes bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle van 19 augustus 2008, AWB 08/28019, 08/28024, 08/08/28017 en 08/28021, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellantes en belanghebbenden zijn

en respectievelijk geboren te Ethiopië op de hen toegekende doch betwiste geboortedata, IND-nummers 0302-03-2003 en 0302-03-2003, V-nummers en , wonende te , doch zij kiezen expliciet woonplaats aan het Damrak nr. 89-1 te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van R.J. Hamerslag.

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Appellantes beschouwen de gronden van hun beroepsprocedure in de herhaalde aanvraag alsmede de zienswijze als opgenomen en ingelast in deze appelprocedure.

De volgende grieven worden aangevoerd:

Grief 1:

Hamelag & van Haren
Advocaten

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.4 dat in eerderde procedures aan appellantes is tegengeworpen dat zij weinig tot geen informatie hebben kunnen verstrekken over herkomst, familie en woonplaatsen en dat de asielrelazen om die reden ongelooftwaardig zijn geacht.

Toelichting:

Deze overweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek. Appellantes leggen hierbij de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 1 juli 2004 (Awb 03 / 46196 en 03 / 46199) over en verwijzen naar r.o. 2.6.

Verweerder heeft destijds ter zitting erkend dat als plaats in Ethiopië bestaat zodat verweerder dit niet langer tegenwerpt. Voorts verwijzen appellantes naar het rapport van het eerste gehoor in de eerste procedure. Daarin verklaart appellante dat zij in te Ethiopië is geboren en dat haar vader tot de Tigrinia behoort en dat haar moeder Oromo is. De contactambtenaar verklaart vervolgens: "Ik noteer bij u de Ethiopische nationaliteit omdat het mij onwaarschijnlijk lijkt dat u de Eritrese nationaliteit bezit aangezien u nooit in Eritrea bent geweest.

Appellante antwoord: "Dat is goed."

Op pagina 3 van het eerste gehoor staat duidelijk dat de moeder van appellantes Oromo is en dat zij de Ethiopische nationaliteit heeft. Deze omstandigheden zijn nimmer betwist. Weliswaar bestaat in theorie de mogelijkheid dat de asielrelazen niet geloofwaardig zijn, maar dat geldt uiteraard niet zomaar voor de in een eerste gehoor verstrekte persoonlijke gegevens. De rechtbank gaat derhalve ten onrechte er vanuit dat die ongelooftwaardig zouden zijn. Dit blijkt overigens allerminst uit het verloop van de eerste procedure. Er is dus sprake van een onjuiste vaststelling door de rechtbank, hetgeen wijst op een onzorgvuldig onderzoek.

Grief 2:

Hamerslag van Haren
Advocaten

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 dat de identiteit van appellantes vast zou staan maar dat in deze procedure twijfel gezaaid is omtrent hun nationaliteit. Deze zou derhalve niet vaststaan en hetzelfde betreft de afkomst van appellantes.

Toelichting:

Appellantes zijn van mening dat de rechtbank uitgaat van een onjuist toetsingskader betreffende de vraag of zij onder 15 c Definitierichtlijn Asiel 2004/83/EG zouden vallen of niet. Weliswaar gaat de rechtbank er vanuit dat de identiteit van appellantes wel vaststaat maar dat er betreffende de nationaliteit twijfel is gezaaid.

Verwezen zij naar het eerste gehoor in de eerste procedure, waaruit duidelijk blijkt dat de Staatssecretaris uitgaat van het feit dat hun moeder Oromo is en dat zij Ethiopiërs zijn.

In de uitspraak van de rechtbank Den Haag heeft de Staatssecretaris ook duidelijk gesteld dat het geloofwaardig is dat appellantes in –Ethiopië- zijn geboren.

Onder deze omstandigheden had de rechter voorbij moeten gaan aan de discussie tussen appellantes en de contactambtenar tijdens het gehoor in de hasa-procedure. De gegevens stonden immers al vast. De rechtbank introduceert hier –ten onrechte- een ongemotiveerd reformatio in peius. Er is namelijk geen sprake van een nieuw feit.

Ook al zou de constatering van de rechtbank dat het niet aannemelijk is gemaakt dat de moeder van appellantes tot de OLF behoorde juist zijn, wil dit nog niet zeggen dat zij als Oromo's niet onder art. 15 c van de Definitierichtlijn Asiel zouden kunnen vallen.

Appellantes hebben zich beroepen op de uitspraak van 10 juli 2008 (Awb 08 / 14753) en 15 augustus 2008 (Awb 08 / 246967) waarin vooralsnog de rechtbank constateert dat ten aanzien van Oromo's er in Ethiopië wel degelijk sprake kan zijn van een binnenlands gewapend conflict.

Het feit of de moeder al dan niet lid was van de OLF doet niet af aan dit feit.

Appellantes zijn Oromo en lopen het risico ook op grond van het binnenlands gewapend conflict ernstige schade op te lopen.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Dit aspect is door de rechtbank niet goed onderzocht danwel op onjuiste wijze uitgelegd, zodat geconstateerd kan worden dat deze rechtsoverweging niet kan worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek, noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.6.

Toelichting:

Deze rechtsoverweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Zoals de rechtbank zelf heeft geconstateerd staat in ieder geval de identiteit van appellantes vast. Dat wil zeggen dat ook hun leeftijd als zodanig vaststaat. Tevens staat vast dat zij zusters zijn en dat hun ouders zijn overleden.

Het argument van de rechtbank dat zij weinig informatie hebben verschaft omtrent hun familieachtergrond is een factor die voor de beoordeling betreffende het zijn van alleenstaande Ethiopische vrouw die vrees voor besnijdenis niet van belang is.

Een van appellantes heeft overigens een verklaring van een gynaecoloog overgelegd waaruit blijkt dat zij niet besneden is.

Ten onrechte komt de rechtbank dan ook tot de conclusie dat er geen sprake is van een novum.

Grief 4:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.7.

Toelichting:

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Ook deze overweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Nu uit het deskundigenbericht – het meest ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken- blijkt dat er in ieder geval nog 67% kans op het risico van besnijdenis bestaat. Een dergelijke constatering is een objectieve.

De rechtbank heeft weliswaar overwogen dat deze vrees bij binnenkomst geuit had moeten worden, hetgeen overigens nog maar de vraag is gezien de jeugdige leeftijd van appellantes, maar afgezien daarvan dient deze objectieve mogelijkheid van schending van lijf en leden te worden beoordeeld aan de hand van TBV 2003/24 en de uitspraak inzake Bahaddar.

Deze grief richt zich overigens ook tegen r.o. 2.8 en r.o. 2.9. Feit blijft dat appellantes een zeer groot risico lopen om in een situatie als bedoeld in art. 3 EVRM te belanden. De factoren die daarbij een rol spelen zijn het risico dat zij lopen om besneden te worden, te belanden in een situatie die voor alleenstaande jeugdige verwesterde vrouwen zeer bedreigend is alsmede ook te worden geassocieerd met de oppositie in de diaspora. Met name ten aanzien van de dreiging en het risico van besnijdenis lijkt het niet van belang of er voldoende bekende is over de familiebanden of niet.

De rechtbank heeft dit aspect duidelijk miskend hetgeen wijst op een onzorgvuldige besluitvorming.

Dit hoger beroep is in het belang van de rechtseerheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming.

Het is om deze redenen dat appellantes u verzoeken het hoger beroep gegrond te verklaren, het beroep gegrond te verklaren en de Staatssecretaris op te dragen met inachtneming van al deze factoren een nieuwe beslissing te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten.

Gemachtigde,

R.J. Hamerslag